

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého právní věci žalobce: **D. K.**, zastoupený zmocněncem Bc. M. K., proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2024, č. j. SpKrÚ 69173/2023-4, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudkyni Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích JUDr. Petře Venclové, Ph.D., ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 61 A 6/2024,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích JUDr. Petra Venclová, Ph.D. **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 61 A 6/2024.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce uplatnil podáním ze dne 6. 8. 2024 založeným na č. l. 20 spisu Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) ve shora specifikovaném řízení námitku podjatosti vůči soudkyni tohoto soudu JUDr. Petře Venclové, Ph.D., jíž byla tato věc v souladu s rozvrhem práce přidělena k projednání a rozhodnutí. Předmětem soudního řízení je žaloba proti v záhlaví specifikovanému rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Česká Třebová, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 11. 7. 2023, č. j. MUCT/9776/2023/DOP/LAD/SPŘ/49-18, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, jehož se měl dopustit tím, že se dne 13. 4. 2023 v čase kolem 21:50 hod. jako řidič silničního motorového vozidla tov. značky V., reg. značky X, jedoucí v obci Česká Třebová, ulice dr. E. Beneše, na silnici I. třídy č. 14, na BUS zastávce Primona, ve směru jízdy na obec Ústí nad Orlicí, poté, co byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, podrobil orientačnímu vyšetření na přítomnost jiné návykové látky s pozitivním výsledkem na přítomnost látky THC, a proto byl dále vyzván k odbornému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu na zjištění jiné návykové látky, což odmítl, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu. V námitce podjatosti žalobce uvedl, že soudkyně JUDr. Petra Venclová, Ph.D. byla

předsedkyní senátu, který rozhodoval ve věci vedené pod sp. zn. 52 A 70/2023, jež se žalovaným rozhodnutím skutkově souvisí. Soudkyně si podle jeho tvrzení již dopředu vytvořila na jeho právní a skutkovou argumentaci i předložené důkazy vlastní názor o jejich nedůvodnosti.

[2] Soudkyně JUDr. Petra Venclová, Ph.D. se k námitce podjatosti vyjádřila tak, že jí věc byla přidělena v souladu s rozvrhem práce, není jí znám žádný důvod podjatosti a sama se ve věci necítí být podjatá. K účastníkům řízení nemá žádný vztah.

[3] Dne 12. 8. 2024 předložil městský soud námitku podjatosti spolu se soudním spisem Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

[4] Podle § 8 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci „*vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“

[5] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný. Proto lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 – 16). Zákon přitom výslovně stanoví, že takovým důvodem *nemůže* být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací činnosti v oblasti vylučování *soudců krajských soudů* i jeho vlastních dospěl k ustálenému výkladu pojmu „předchozí soudní řízení“, a to v tom smyslu, že tento pojem zahrnuje rozhodování soudce v téže věci mezi týmiž účastníky na jiném stupni soudní soustavy, tedy *v jiné instanci* (viz k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003-18, dále také usnesení téhož soudu ze dne 31. 5. 2006, č. j. Nao 7/2006-121). Objektem ochrany této skutkové podstaty je zásada devolutivního účinku opravných prostředků soudního řádu správního, do níž náleží i aspekt odlišnosti personálního složení soudu. Jinak řečeno, instanční „posun“ soudce při jeho opakovaném vstupu do rozhodování téže věci je nutnou podmínkou pro aplikaci této skutkové podstaty vyloučení soudce.

[7] V projednávané věci žalobce uvedl, že soudkyně JUDr. Petra Venclová, Ph.D. si již dopředu vytvořila na jeho právní a skutkovou argumentaci i předložené důkazy vlastní názor o jejich nedůvodnosti. V nyní projednávané věci je totiž podle něj ovlivněna důkazem (Úřední záznam hlídky Policie ČR ze dne 14. 4. 2023 č. j. KRPE-33398-3/PŘ-2023-171164),

pokračování

který provedla v rámci řízení o zásahové žalobě (řízení vedené u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 70/2023, poznámka Nejvyššího správního soudu). Žalobce poukázal i na poznámku *obiter dictum*, kterou krajský soud vyslovil ve svém rozhodnutí ze dne 12. 6. 2024, č. j. 52 A 70/2023 - 95, z níž taktéž dovozuje, že soudkyně JUDr. Petra Venclová, Ph.D., nebude v nyní projednávané věci rozhodovat nestranně. Takto vznesená námitka podjatosti však nemůže obstát, neboť se týká presumovaného „postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“, tj. důvodů, které podle výslovného znění § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce z rozhodování být nemohou. Krajský soud bude v nyní projednávané věci přezkoumávat rozhodnutí žalovaného správního orgánu, naproti tomu v řízení vedeném pod sp. zn. 52 A 70/2023 se žalobce domáhal určení, že „zásah Policie ČR vůči žalobci ze dne 24. 8. 2023 v obci Dolní Dobrouč spočívající v provedení běžné silniční kontroly byl nezákonný“ eventuálně pro případ, že by krajský soud dospěl k závěru, že silniční kontrola nebyla nezákonná), aby určil, že „zásah Policie ČR vůči žalobci ze dne 24. 8. 2023 v obci Dolní Dobrouč spočívající ve vznesení výzvy podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. byl nezákonný“. Jedná se o dvě soudní řízení s odlišným předmětem, v nichž jsou posuzovány rozdílné právní otázky, zjišťovány jiné skutečnosti, a v nichž je prováděna jiná sada důkazů. Z hlediska vztahu soudkyně k nyní projednávané věci nelze ze žalobcem uváděných skutečností ničeho vytěžit.

[8] S ohledem na to dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že JUDr. Petra Venclová, Ph.D. není vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 61 A 6/2024.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. srpna 2024

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu